

[Jens Thoft]

- 3) i det hele mangle grundlag for at besvare denne type spørgsmål eller
- 4) mene, at den slags spørgsmål i øvrigt ligger uden for udvalgets kommissorium.

Og hvis det rent faktisk forholder sig sådan, at ministerens svar skal forstås på den måde, så vil jeg gerne understrege, at der vil være tale om intet mindre end en sensation, som jeg glæder mig til og ser frem til.

**Pelle Voigt (SF):**

Jeg vil gerne stille ministeren et rent principielt spørgsmål, som jeg er sikker på kan besvares her i folketingssalen, uden at vi kommer i karambolage med det arbejdsområde, som er det særlige kontroludvalgs arbejdsområde. Jeg vil gerne spørge ministeren, om han er af den opfattelse, at det er moralsk forsvarligt, i overensstemmelse med den europæiske menneskerettighedserklæring og i overensstemmelse med dansk flygtningelovgivning, hvis danske myndigheder udleverer oplysninger om politiske flygtninge til de myndigheder, som de pågældende er flygtet fra, som et led i behandlingen af asylansøgningerne. Uanset om der er tale om palæstinensere, der er flygtet fra den israelske efterretningstjeneste, om der er tale om folk, der af politiske grunde flygter fra Tyrkiet, om der er tale om andre former for politiske flygtninge, finder ministeren det så i overensstemmelse med disse principper, at man fra det mulige asyllands side udveksler oplysninger med de folk, som de pågældende er flygtet fra?

**Knud Lind (FP):**

Jeg skal på ingen måde blande mig i det særlige udvalgs arbejde, men jeg finder dog, det er en lille smule pudsigt, og vil derfor spørge ministeren, om han ikke er bare en lille smule enig med mig i, at i pressen kan man læse om en person fra Sri Lanka og de tamilske tigere, som oplyser, at han har fået militær uddannelse i Danmark, men her i folketingssalen bliver det så tys-tys alt sammen. Mener ministeren ikke, der er noget grelt i forskellen mellem disse ting?

**Justitsministeren (Engell):**

Jeg kan ikke føje noget til det, jeg sagde i min sidste besvarelse. Jeg skal kun sige én ting, og det er, at jeg føler, den beskrivelse, som hr. Jens Thoft gav af arbejdet og samarbejdet i udvalget, ikke svarer til den opfattelse, jeg personligt har,

hverken som tidligere medlem af udvalget eller i dag som minister.

**Pelle Voigt (SF):**

Jeg noterer, at jeg ikke fik noget svar fra justitsministeren på mit spørgsmål, og det vil jeg egentlig godt have justitsministeren til at begrunde. Jeg finder det helt uantageligt, at justitsministeren er ude af stand til at besvare et principielt spørgsmål af den art, som jeg nævnte her, under henvisning til en konkret behandling af nogle konkrete sager, som finder sted i et udvalg, som dette Folketing ikke har nogen indsigt i.

Jeg vil gerne spørge, om ministeren på nogen som helst måde kan retfærdiggøre, at man af hensyn til arbejdet i dette udvalg ikke kan besvare et principielt spørgsmål om, hvordan Danmark driver flygtninge- og asylpolitik, og om den måde, man gør det på, er i overensstemmelse med almindelig moral og med den europæiske menneskerettighedskonvention.

**Ole Espersen (S):**

Jeg går ud fra, at ministeren er enig med mig i, at hensigten med det særlige kontroludvalg ikke var, at Folketinget nu skal have færre oplysninger end før, for det indtryk kunne man faktisk næsten få ved at høre et par af svarene, og jeg interesserer mig især for det sidste indlæg.

Vi har i Folketinget i forskellige udvalg gentagne gange fået bekræftet, fået forsikringer om, at selvfølgelig passer man på, at oplysninger om familie derhjemme, om de grupper, de har arbejdet med osv., fra dem, der søger asyl, ikke går til de hjemlige eller til fjendtlige efterretningstjenester.

Vi har fået bekræftet, at man gør overordentlig meget f.eks. for at finde tolke, som man kan have fuld tillid til, fordi de, der søger asyl, naturligvis er bange for, at de oplysninger, de afkræves, skal viderebringes til fjendtlige myndigheder i hjemlandet eller andre steder og kan være til livsfare for dem selv eller deres familie. Derfor er det nødvendigt, at vi får et svar – hvis det ikke kan blive i dag, så må det blive ved en anden lejlighed – men et offentligt svar på, om man fortsat sørger for, at oplysninger af denne følsomme karakter under ingen omstændigheder kan gå videre til fjendtligtindede tjenester i det land, hvorfra man er flygtning.